РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

21 декември 2011 година *

По дело C-316/10

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Vestre Landsret (Дания) с акт от 28 юни 2010 г., постъпил в Съда на 1 юли 2010 г., поправен с акт от 24 август 2010 г., постъпил в Съда на 26 август 2010 г., в рамките на производство по дело

Danske Svineproducenter

срещу

Justitsministeriet,

в присъствието на

Union européenne du commerce de bétail et de la viande,

* Език на производството: датски.

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н K. Lenaerts, председател на състав, г-н J. Malenovský, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н E. Juhász и г-н D. Šváby (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н Y. Bot,
секретар: г-жа A. Impellizzeri, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 15 септември 2011 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Danske Svineproducenter, от адв. H. Sønderby Christensen, advokat,

— за Union européenne du commerce de bétail et de la viande, от адв. J.-F. Bellis, адв. A. Bailleux, avocats и адв. E. Werlauff, advokat,

— за датското правителство, от г-жа V. Pasternak Jørgensen, в качеството на представител, подпомагана от адв. P. Biering, advokat,

— за Европейската комисия, от г-н B. Schima и г-н H. Støvlbæk, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 288, втора алинея ДФЕС, на член 3, втора алинея, букви е) и ж), на член 37 от Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 година относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97 (ОВ L 3, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 62, стр. 3), както и на глава II, точка 1.1, буква е) и точка 1.2, и на глава VII, раздел Г от приложение I към Регламент № 1/2005.

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Danske Svineproducenter, професионална организация на свиневъди, и Justitsministeriet (Министерство на правосъдието), във връзка по-специално както със съвместимостта с Регламент № 1/2005 на допълваща национална правна уредба като Указ № 1729 от 21 декември 2006 година за защитата на животните по време на транспортиране (bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport, Lovtidende 2006 A, наричан по-нататък „Указ № 1729/2006“), с която трябва да се уточнят някои въпроси на прилагането на посочения регламент, така и със съвместимостта с този регламент на различни норми от споменатия указ.

Правна уредба

Право на Съюза

Регламент № 1/2005

3 Съображения 2, 6, 8, 10 и 11 от Регламент № 1/2005 гласят:

„(2) По силата на Директива 91/628/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 г. относно защитата на животните по време на транспорт [и за изменение на директиви 90/425/ЕИО и 91/496/ЕИО (ОВ L 340, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 182), изменена с Директива 95/29/ЕО на Съвета от 29 юни 1995 г. (ОВ L 148, стр. 52; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 17, стр. 120, наричана по-нататък „Директива 91/628“)] Съветът е приел правила в областта на транспорта [на животни], за да се премахнат техническите бариери в търговията с добитък и да се позволи доброто функциониране на пазарните организации, за да се гарантира задоволително равнище на защита на въпросните животни.

[…]

(6) На 19 юни 2001 г. […] Съветът покани Комисията да представи предложения, имащи за цел да се гарантира ефективното провеждане на практика и стриктното прилагане на съществуващото законодателство на Общността, подобряването на защитата и хуманното отношение към животните, както и предпазването от появата и разпространението на инфекциозни болести по

животните и поставянето на по-строги изисквания, за да се избегнат болки и страдания, така че да се запази благосъстоянието и здравето на животните по време на и след транспортирането.

[…]

(8) На 11 март 2002 г. Научният комитет по здравето на животните и хуманното отношение към тях прие становище относно хуманното отношение към животните по време на транспортиране. Следователно законодателството на Общността би трябвало да бъде изменено, като се вземат под внимание новите научни доказателствени елементи и като се даде приоритет на необходимостта да се гарантира правилно неговото приложение в непосредствено бъдеще.

[…]

(10) Като се има предвид опитът, натрупан в изпълнение на Директива [91/628] в областта на хармонизирането на законодателството на Общността при транспортирането на животни, и трудностите, срещнати поради различията във въвеждането на същата тази директива на национално равнище, по-подходящо е да се определят правила на Общността в тази област под формата на регламент. Докато се приемат подробни разпоредби за някои видове животни, имащи специални [нужди] и представляващи много ограничена част от добитъка на Общността, целесъобразно е да се позволи на държавите членки да създадат и поддържат допълнителни национални правила, прилагани при транспортирането на животни от такива видове.

(11) За да [се] гарантира [съгласуваното] и ефективното приложение на настоящия регламент в цялата Общност, като се има предвид не[гов]ият основен принцип, съгласно който животните не трябва да бъдат транспортирани

в такива условия, при които [вероятно би могло] да им бъде причинено нараняване или неоправдано страдание, целесъобразно е да се създадат подробни разпоредби, адресирани до специфичните потребности, произтичащи във връзка с различните видове транспорт. Такива подробни разпоредби би трябвало да бъдат тълкувани и прилагани в съответствие с гореупоменатия принцип и би трябвало своевременно да бъдат актуализирани когато и да е, в частност в светлината на новите научни становища, когато те изглежда, че повече не гарантират спазването на гореспоменатия принцип за специфични видове животни или видове транспорт."

4 Съгласно член 1 от Регламент № 1/2005:

„1. Настоящият регламент се прилага при транспортирането на живи гръбначни животни, извършвано вътре в Общността, […].

[…]

3. Настоящият регламент не се явява пречка за каквито и да е по-строги национални мерки, имащи за цел подобряването на хуманното отношение към животните по време на транспортиране, което се осъществява изцяло на територията на държавата членка или по време на транспортиране по море, започващо от територията на дадена държава членка.

[…]"

5 Озаглавеният „Общи условия за транспортирането на животни" член 3 от Регламента гласи:

„Нито едно лице не транспортира животни или не може да [възложи] да бъдат транспортирани животни по начин, който вероятно би могъл да им причини нараняване или незаслужено страдание.

В допълнение трябва да бъдат спазени следните критерии:

[…]

е) […] условията за хуманното отношение към животните редовно се проверяват и под[д]ържат по съответен начин;

ж) достатъчна площ на пода и достатъчна височина са предвидени за животните, като се държи сметка за техния размер и предвижданото пътуване;

[…]“

6 Съгласно член 6, параграф 3 от Регламента:

„Превозвачите транспортират животните в съответствие с техническите правила, посочени в приложение I.“

7 В глава II от приложение I към Регламент № 1/2005 са залегнали техническите правила във връзка с транспортните средства. Точка 1 от нея, в която се намират разпоредбите, отнасящи се до всички транспортни средства, има следното съдържание:

„1.1 Транспортните средства, контейнерите и техните приспособления трябва да бъдат проектирани, конструирани, поддържани и използвани по такъв начин, че:

[…]

e) да осигуряват достъп до животните, за да се позволи те да бъдат инспектирани и да се полагат грижи за тях;

[…]

1.2. Достатъчно пространство трябва да бъде осигурено вътре в [отделението за животните] и на всяко от нивата в това [отделение], за да се гарантира, че има адекватна вентилация над главата на животните, когато те са прави в своето естествено положение, без по никакъв начин да се възпрепятстват техните естествени движения.

[…]“

8 Предмет на глава III от същото приложение са транспортните практики. Точка 2 от нея, озаглавена „По време на транспортиране“, включва следната разпоредба:

„2.1. Допустимото пространство, с което може да се разполага, трябва поне да бъде съобразено с цифрите, определени в глава VII, що се отнася до посочените животни и транспортни средства.“

9 Глава V от споменатото приложение, която в частност се отнася до продължителността на пътуване, предвижда следните правила в точка 1, свързана, наред с другото, с домашните животни от вида свине:

„[…]

1.2. Продължителността на пътуването на животните, принадлежащи към тези видове […], не трябва да превишава осем часа.

1.3. Максималното време за пътуване, предвидено в точка 1.2, може да бъде продължено, при положение че са изпълнени допълнителните изисквания на глава VI.

[…]“

10 В споменатата глава VI в четири точки са изложени допълнителните разпоредби, които са приложими за пътуванията с голяма продължителност, в частност на домашните животни от вида свине.

11 В точка 1 от цитираната глава, която се отнася до всички пътувания с голяма продължителност, са изброени изискванията във връзка с покрива, пода и постелята, храната, преградите и минималните критерии за някои видове животни. Що се отнася до последните критерии, единственото приложимо изискване за свинете е, че при пътувания с дълга продължителност теглото на транспортираните животни трябва да е над 10 kg, освен ако те са придружени от своята майка. Предмет на точки 2—4 от цитираната глава са съответно доставката на вода при транспортиране в контейнери, вентилацията и наблюдението на температурата при пътни превозни средства, както и използването на навигационна система.

12 Глава VII от същото приложение I определя правилата за гъстотата на натоварване. Тя гласи:

„Допустимите пространствени площи за животните трябва да съответстват най-малко на следните цифри:

[…]

Г. Свине

Транспортиране с влак и транспортиране с пътни превозни средства

Всички свине трябва поне да имат възможност да си лягат и да стоят прави в своето естествено положение.

За да може да се позволи да се изпълнят тези минимални изисквания, гъстотата на натоварване за свинете с тегло от около 100 kg не трябва да превишава 235 kg/m^2.

Породата, размерът и физическото състояние на свинете могат да [наложат] минималната изисквана повърхностна площ, посочена по-горе, […] да бъде увеличена: максимално увеличение от 20 % може също така да бъде изисквано в зависимост от метеорологичните условия и продължителността на пътуването.

[…]“

13 Съгласно член 37 от Регламент № 1/2005, посочените по-горе разпоредби по принцип се прилагат от 5 януари 2007 г. Последната алинея от цитирания член предвижда:

„Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки."

Директива 91/628 и Регламент (ЕО) № 411/98

14 Съгласно член 33 от Регламент № 1/2005, последният отменя Директива 91/628. Цитираната директива се прилага за транспортирането в частност на домашни животни от вида свине за и от всяка държава членка.

15 Що се отнася по-специално до свинете, в глава I, раздел А, точка 2, букви а) и б) от приложението към Директива 91/628 формулировката на изискванията, които трябва да бъдат спазвани относно минималната височина на отделенията за животни, е сходна с тази в Регламент № 1/2005.

16 Точка 47 от глава VI към въпросното приложение е свързана с гъстотата на натоварване. Текстът на раздел Г от тази точка, където са уредени изискванията относно свинете, е сходен с текста на раздел Г от глава VII към приложение I към Регламент № 1/2005, възпроизведен в точка 12 от настоящото решение.

17 Точка 48, която съставлява глава VII от същото приложение и се отнася по-конкретно до времето за пътуване, включва следните разпоредби:

„[…]

2. Времето за пътуване [в частност на домашните животни от вида свине] не превишава осем часа.

3. Максималното време за пътуване по точка 2 може да бъде удължено, когато транспортното средство отговаря на следните допълнителни изисквания:

[…]

— има директен достъп до животните,

[…]“

18 Регламент (ЕО) № 411/98 на Съвета от 16 февруари 1998 година относно допълнителни стандарти за защита на животните, прилагани към превозните средства, използвани за транспортиране на добитък при пътувания, надвишаващи осем часа (ОВ L 52, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 23, стр. 204), който е приет въз основа на член 13, параграф 1 от Директива 91/628, започва да се прилага от 1 юли 1999 г. Съгласно член 1 от Регламента във връзка с точка 3 от приложението му се изисква превозните средства, използвани за транспортиране по-специално на свине, да бъдат „оборудвани така, че по всяко време да има директен достъп до всички животни, които се транспортират, така че те да могат да бъдат проверявани и да им се оказва подходяща [грижа]“.

19 Съгласно член 33 от Регламент № 1/2005, последният отменя и Регламент № 411/98.

20 В Решение от 8 май 2008 г. по дело Danske Svineproducenter (C-491/06, Сборник, стр. I-3339) Съдът постановява:

„1) Национална правна уредба […], съдържаща цифрови данни относно височината на отделенията за животни, за да могат превозвачите да се позоват на по-точни норми от тези, въведени с Директива 91/628 […], не излиза извън пределите на свободата на преценка, предоставена на държавите членки с член 249 ЕО, при условие че тази правна уредба, която е съобразена с преследваната от тази директива […] цел за защита на животните по време на транспорт, не е пречка, в нарушение на принципа на пропорционалност, за осъществяването на целите за премахване на техническите бариери пред търговията с живи животни и доброто функциониране на организациите на пазара, които също така си поставя посочената директива […]. Препращащата юрисдикция трябва да провери дали посочената правна уредба спазва тези принципи.

2) Глава VI, точка 47, раздел Г от приложението към Директива 91/628 […] трябва да се тълкува в смисъл, че държава членка може да въведе национален режим, според който при транспорт с продължителност повече от осем часа разполагаемата повърхност на животно трябва да бъде най-малко 0,50 m^2 за прасета от 100 kg."

Национално право

21 Указ № 1729/2006 изисква при транспорта на свине да бъдат спазвани определени стандарти.

22 По отношение на минималната височина на отделенията член 9, параграф 1 от Указа предвижда:

„При превоз на прасета с тегло над 40 kg вътрешната височина между всяка платформа, измерена от най-високата точка на пода до най-ниската точка на тавана ([например] долната част на напречна или на укрепваща греда), трябва да отговаря на следните минимални условия:

Средно тегло в kg	Вътрешна височина при използване на механична вентилационна система	Вътрешна височина при използване на друга система за вентилация
40	74 cm	89 cm
50	77 cm	92 cm
70	84 cm	99 cm
90	90 cm	105 cm
100	92 cm	107 cm
110	95 cm	110 cm
130	99 cm	114 cm
150	103 cm	118 cm
170	106 cm	121 cm
190	109 cm	124 cm
210	111 cm	126 cm
230	112 cm	127 cm“

23 Член 9, параграф 5, който определя височината за извършване на проверка при пътувания с продължителност над осем часа, има следния текст:

„Когато времето за превоз на прасета с тегло от 40 kg или повече надвишава осем часа, използваните превозни средства трябва да са оборудвани така, че във всеки момент на всяко ниво да бъде осигурена вътрешна височина за извършване на проверка поне 140 cm, измерена от най-високата точка на пода до най-ниската точка на тавана ([например] долната част на напречна или на укрепваща греда), [например] посредством подвижен покрив и подвижни платформи или друга подобна конструкция. При установяването на вътрешната височина за проверка от 140 cm височината под покрива на другите нива трябва винаги да бъде не по-малка от тази, предвидена в параграф 1 при транспорт на животни на останалите платформи."

24 Изискванията за гъстота на натоварване са определени в приложение 2 към Указ № 1729/2006, раздел D от което, отнасящ се до свинете, гласи:

„Железопътен транспорт и автомобилен транспорт, включително с ремарке

1. Транспорт с продължителност до осем часа:

Живо тегло (в kg)	Пространство на животно (в m^2)
25	0,17
50	0,26

75	0,33
100	0,42
200	0,70
250 или повече	0,80

Породата, размерът и физическото състояние на животното могат да наложат минималните пространства, посочени по-горе, да бъдат увеличени. Метеорологичните условия и продължителността на пътуването също могат да наложат такова увеличаване на пространството с до 20 %.

2. Транспорт с продължителност над осем часа:

Живо тегло (в kg)	Пространство на животно (в m^2)
25	0,20
50	0,31
75	0,39
100	0,50
200	0,84
250 или повече	0,96

[…]“

25 Член 36, параграф 4, втора алинея от Указа съдържа преходна разпоредба, на която превозвачите могат да се позовават до 15 август 2010 г. във връзка с пътните превозни средства, регистрирани до 15 август 2005 г. Съгласно тази разпоредба:

„При превоз [с продължителност над осем часа] на прасета с тегло от 40 kg или повече вътрешната височина между всяка платформа, измерена от най-високата точка на пода до най-ниската точка на тавана ([например] долната част на напречна или на укрепваща греда), трябва да отговаря на следните минимални условия:

Средно тегло в kg	Вътрешна височина при използване на механична вентилационна система	Вътрешна височина при използване на друга система за вентилация
Прасета с тегло над 40 kg до 110 kg	100 cm	107 cm
Прасета с тегло над 110 kg до 150 kg	110 cm	118 cm
Прасета с тегло над 150 kg до 230 kg	112 cm	127 cm
Прасета с тегло над 230 kg	> 112 cm	> 127 cm“

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

26 На 14 май 2005 г. Danske Svineproducenter подава жалба до Vestre Landsret (Западен областен съд) срещу Justitsministeriet, като изтъква, че действалата преди

Указ № 1729/2006 датска правна уредба относно транспорта на животни налага, що се отнася до транспорта на свине, определени стандарти за минимална височина на отделенията, за минимална височина за извършване на проверка и за максимална гъстота на натоварване, които противоречат на различни норми на правото на Общността, и по-специално на разпоредбите на Директива 91/628. След отправеното първо преюдициално запитване Съдът е тълкувал цитираната директива в това отношение и се е произнесъл с посоченото по-горе Решение по дело Danske Svineproducenter в смисъла, възпроизведен в точка 20 от настоящото решение.

27 В рамките на същото висящо пред запитващата юрисдикция производство жалбоподателят впоследствие твърди, че предвидените в Указ № 1729/2006 сходни стандарти, които са приложими понастоящем, противоречат на Регламент № 1/2005.

28 При това положение Vestre Landsret отново решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли член [288, втора алинея ДФЕС] и член 37 от Регламент […] № 1/2005 […], както и член 3, [втора алинея,] букви е) и ж) [от Регламента] във връзка с точка 1.1, буква е) и точка 1.2 от глава II [от приложение I към този регламент] и член 3, [втора алинея,] буква ж) [от същия регламент] във връзка с глава VII, раздел Г от [това] приложение […] да се тълкуват в смисъл, че държавите членки не могат да приемат национални правила, които въвеждат подробни изисквания [при автомобилния транспорт на свине] за вътрешна височина при транспорт, за височина за извършване на проверка и за гъстота на натоварване?“

По преюдициалния въпрос

Предварителни бележки

29 Danske Svineproducenter и Union européenne du commerce de bétail et de la viande молят Съда да преформулира поставения от запитващата юрисдикция въпрос, за да разшири или уточни неговия обхват.

30 Така, от една страна, жалбоподателят в главното производство моли Съда да отговори на три въпроса, съвпадащи с поставените в преюдициалното запитване, по което е постановено посоченото по-горе Решение по дело Danske Svineproducenter.

31 От друга страна, Union européenne du commerce de bétail et de la viande предлага преюдициалният въпрос да се преформулира така, че да се отнася и до принципа на свободно движение на стоки, принципа на лоялно сътрудничество и член 30, параграф 2 от Регламент № 1/2005. Освен това в посочения въпрос трябвало да се посочат и националните норми, които определят не подробни изисквания, а цифрови данни, които не фигурират в споменатия регламент.

32 В това отношение следва да се напомни, че в рамките на предвиденото от член 267 ДФЕС сътрудничество между Съда и националните юрисдикции само националният съд, който е сезиран със спора и трябва да поеме отговорността за последващото му съдебно решаване, може да прецени — предвид особеностите на висящото пред него дело — както необходимостта от преюдициално заключение, за да може да постанови решението си, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда. Следователно единствено националният съд

има възможност да определя въпросите, които да постави на Съда, и страните в главното производство не биха могли да променят съдържанието им (вж. по-специално Решение от 15 октомври 2009 г. по дело Hochtief и Linde-Kca-Dresden, C-138/08, Сборник, стр. I-9889, точки 20 и 21 и цитираната съдебна практика).

33 Впрочем да се измени същността на преюдициалните въпроси или да се отговори на допълнителните въпроси, посочени от жалбоподателя по главното производство в неговото становище, би било несъвместимо със задължението на Съда да гарантира на правителствата на държавите членки и на заинтересованите страни възможността да представят становища съгласно член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз предвид факта, че по силата на последната разпоредба само актовете за преюдициално запитване се съобщават на заинтересованите лица (вж. в този смисъл Решение по дело Hochtief и Linde-Kca-Dresden, посочено по-горе, точка 22 и цитираната съдебна практика).

34 Ето защо Съдът не може да уважи исканията за преформулиране на преюдициалния въпрос, направени от Danske Svineproducenter и от Union européenne du commerce de bétail et de la viande.

35 В допълнение, направеното от Danske Svineproducenter искане за възобновяване на производството, постъпило в секретариата на Съда на 9 декември 2011 г., следва да се остави без уважение. От една страна, всъщност посоченото искане по същество се основава на решението, с което Højesteret (Върховният съд) отхвърлил жалбата на тази страна срещу акта за преюдициално запитване, подадена с цел в изпратения до Съда акт да бъдат изложени допълнителни преюдициални въпроси. По естеството си обаче това обстоятелство е ирелевантно за настоящото преюдициално запитване. От друга страна, що се отнася до споменаването на Решение от 6 октомври 2011 г. по дело Astrid Preissl (C-381/10, Сборник, стр. I-9281), налага се изводът, че няма никакви съображения, въз основа на които да се приеме, че цитираното решение оправдава да се възобнови производството, образувано по настоящото преюдициално запитване.

Отговор на Съда

36 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска от Съда да установи дали Регламент № 1/2005 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска възможността държава членка да приеме мерки, с които по отношение на автомобилния транспорт на свине се определят задължителни стойности във връзка, на първо място, с вътрешната височина на отделенията за животните, на второ място, с проверката на животните по време на пътуване и на трето място, с разполагаемата площ на животно, като цитираните стойности се променят според това дали се отнасят до пътувания, чиято продължителност надвишава или не надвишава осем часа. Тази юрисдикция по-конкретно прави паралел между посочените стойности и съответно член 3, втора алинея, буква ж) във връзка с приложение I, глава II, точка 1.2, член 3, втора алинея, буква е) във връзка с приложение I, глава II, точка 1.1, буква е) и член 3, втора алинея, буква ж) във връзка с приложение I, глава VII, раздел Г от цитирания регламент.

37 С текста на въпроса си, разглеждан в светлината на изложените в преюдициалното запитване съображения, обаче тази юрисдикция подчертава, че в Решение по дело Danske Svineproducenter, посочено по-горе, Съдът вече се е произнесъл по съвместимостта на национални мерки като разглежданите в главното производство с Директива 91/628, чиито разпоредби са много сходни с разпоредбите на Регламент № 1/2005, що се отнася до засегнатите с въпросните мерки аспекти. При това положение Vestre Landsret иска да се установи как обстоятелството, че на равнището на Съюза съответната материя понастоящем вече се регулира не с директива, а с регламент, евентуално се отразява на възможността на държавите членки да продължат да приемат мерки с такъв характер.

38 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно член 288, втора и трета алинея ДФЕС, докато директивите обвързват държавите членки по отношение на постигането на съответния резултат, като същевременно оставят на националните органи свобода при избора на формата и средствата за постигане на този резултат, то регламентите са задължителни в своята цялост и се прилагат пряко във всички държави членки.

39 Ето защо с оглед на самото естество на регламентите и тяхната функция в системата от източници на правото на Съюза, разпоредбите на регламентите по общо правило имат непосредствено действие в националните правни системи, без да е необходимо националните власти да приемат мерки за прилагането им (вж. Решение от 24 юни 2004 г. по дело Handlbauer, C-278/02, Recueil, стр. I-6171, точка 25 и цитираната съдебна практика).

40 Привеждането в действие на някои от разпоредбите на регламентите все пак може да налага приемането на мерки за прилагане от държавите членки (Решение по дело Handlbauer, посочено по-горе, точка 26 и цитираната съдебна практика).

41 В допълнение, според постоянната съдебна практика държавите членки могат да приемат мерки за прилагането на даден регламент, ако не създават пречка за непосредствената му приложимост, не прикриват неговия общностен характер и ако уточнят, че упражняват предоставената им с този регламент свобода за преценка, спазвайки разпоредбите на същия регламент (Решение от 14 октомври 2004 г. по дело Комисия/Нидерландия, C-113/02, Recueil, стр. I-9707, точка 16 и цитираната съдебна практика).

42 Ето защо обстоятелството, че законодателството на Съюза относно защитата на животните при транспортиране към момента се съдържа в регламент, не означава непременно, че понастоящем всяка национална мярка за прилагане на това законодателство би била забранена.

43 Следователно при преценката дали дадена национална мярка за прилагане на Регламент № 1/2005 е съобразена с правото на Съюза, е необходимо да се разгледат релевантните разпоредби на този регламент, за да се провери дали цитираните разпоредби, тълкувани с оглед на целите на същия регламент, забраняват, налагат или разрешават на държавите членки да приемат определени мерки за прилагане и по-специално в последната хипотеза, дали съответната мярка попада в рамките на признатата на всяка държава членка свобода на преценка.

44 Що се отнася до целите на Регламент № 1/2005, трябва да се отбележи, че макар посочените в съображение 2 от него премахване на техническите бариери пред търговията с добитък и добро функциониране на пазарните организации да са част от целта на цитирания регламент, така както са част от целта на Директива 91/628, на която Регламент № 1/2005 е продължение, от съображения 2, 6 и 11 от Регламента все пак следва, че подобно на посочената директива и неговата основна цел е защитата на животните при транспортиране. Ето защо в това отношение констатацията в точка 29 от посоченото по-горе Решение по дело Danske Svineproducenter, направена във връзка с целите на въпросната директива, важи и за Регламент № 1/2005.

45 Въпросът дали национални мерки като разглежданите в главното производство, с които по отношение на автомобилния транспорт на свине се определят задължителни стойности във връзка с вътрешната височина на отделенията, с проверката на животните по време на пътуване и с разполагаемата площ на животно, са съвместими с последния регламент, трябва да се разгледа именно с оглед на тези съображения.

Вътрешна височина на отделенията

46 Правната уредба, разглеждана в главното производство, включва два различни вида стандарти относно вътрешната височина на отделенията за животни в пътните превозни средства, използвани за транспортиране на свине. От една страна, член 9, параграф 1 от Указ № 1729/2006, който се прилага независимо каква е продължителността на пътуването, определя стандарти за минималната вътрешна височина на отделенията съобразно теглото на превозваните животни. От друга страна, член 36, параграф 4 от Указа въвежда като преходна мярка стандарти със същия характер, които обаче са по-строги и са приложими само за пътуванията над осем часа. Посочените стандарти са идентични на стандартите, разгледани в посоченото по-горе Решение по дело Danske Svineproducenter, както е видно от точки 14, 15 и 34 от това решение.

47 Този аспект на автомобилния транспорт на свине е уреден в член 3, втора алинея, буква ж) от Регламент № 1/2005 и в глава II, точка 1.2 и глава VII, раздел Г, първо изречение от приложение I към него. От цитираните разпоредби, разглеждани като цяло, следва както че при пътните превозни средства, използвани за транспортиране на свине, вътрешната височина на отделенията за животни трябва да е достатъчна, за да могат животните да стоят прави в естественото си положение, като се държи сметка за техния размер и предвижданото пътуване, така и че трябва да се осигури подходяща вентилация над главите им, когато те са прави в естественото си положение, без да се възпрепятстват естествените им движения. Следователно, както бе установено в точка 15 от настоящото решение, споменатите разпоредби са аналогични на разпоредбите на Директива 91/628, тълкувана с посоченото по-горе Решение по дело Danske Svineproducenter.

48 Доколкото разглежданият регламент не определя точно височината на вътрешните отделения и съответните му релевантни разпоредби са аналогични на разпоредбите на Директива 91/628, на държавите членки следва да се признае определена свобода на преценка в това отношение, съвпадаща със свободата на преценка, която с посоченото съдебно решение им е призната в рамките на тази директива.

49 В допълнение, както отбелязва датското правителство, приемането от държава членка на стандарти, с които на национално равнище конкретно се уточнява обхватът на изисквания, формулирани по общ начин с Регламент № 1/2005, може да увеличи правната сигурност, тъй като тези стандарти въвеждат критерии, които повишават предвидимостта на изискванията на цитирания регламент и така допринасят както за спазването им от съответните икономически оператори, така и за ефикасността и за обективността на контрола, който трябва да бъде упражняван от всички компетентни за тази цел органи.

50 Ето защо приемането на национални мерки, с които се въвеждат задължителни стойности във връзка с вътрешната височина на отделенията, самò по себе си не противоречи на посочения регламент.

51 Необходимо е обаче тези стандарти да са съобразени както с разпоредбите и целите на Регламент № 1/2005, така и с общите принципи на правото на Съюза, в частност с принципа на пропорционалност.

52 Последният принцип, който обвързва по-специално законодателните и регулаторните органи на държавите членки при прилагането на правото на Съюза, изисква с въведените с дадена разпоредба мерки да може да се постигне преследваната цел и те да не надхвърлят необходимото за нейното постигане (вж. в този смисъл Решение от 24 юни 2010 г. по дело Pontini и др., C-375/08, Сборник, стр. I-5767, точка 87 и цитираната съдебна практика). Наред с другото, този принцип означава, че при наличието на правна уредба на Съюза, преследваща няколко цели, една от които е основна, държавата членка, която приема даден стандарт въз основа на предоставената ѝ със същата правна уредба свобода на преценка, трябва да се съобразява с основната цел и да не създава пречки за постигането на другите цели на тази правна уредба. Следователно с оглед на посочените други цели този национален стандарт трябва да може да гарантира постигането на основната цел и да не надхвърля необходимото в това отношение (вж. по аналогия Решение по дело Danske Svineproducenter, посочено по-горе, точки 31, 32 и 40).

53 Всеки от двата стандарта, разглеждани в случая, трябва да бъде преценен в тези различни аспекти.

54 На първо място, що се отнася до разпоредбите, с които се уточнява минималната вътрешна височина на отделения като разглежданите в главното производство, налага се изводът, че въведените с тях стандарти могат да гарантират постигането на основната цел за защита на животните при транспортиране, преследвана от Регламент № 1/2005 (вж. по аналогия Решение по дело Danske Svineproducenter, посочено по-горе, точка 46).

55 Трябва обаче да се отбележи, че доколкото стандартите от този вид се прилагат спрямо всички превози на свине, които се извършват, дори само отчасти, на територията на въвелата стандартите държава членка, последните могат да затруднят постигането на целите за премахване на техническите бариери пред

търговията с живи животни и за доброто функциониране на организациите на пазара, също преследвани с Регламент № 1/2005. Ето защо е необходимо да се провери дали с оглед на посочените цели тези стандарти са необходими и пропорционални на основната цел за защита на животните при транспортиране, преследвана с Регламента, без прилагането им да ограничава свободното движение на стоките както при внос, така и при износ (вж. по аналогия Решение по дело Danske Svineproducenter, посочено по-горе, точка 43) по непропорционален начин (вж. по аналогия Решение от 25 февруари 2010 г. по дело Müller Fleisch, C-562/08, Сборник, стр. I-1391, точки 38 и 42).

56 Следователно задължителни стойности като определените с Указ № 1729/2006 във връзка с минималната вътрешна височина на отделенията трябва да бъдат пропорционални на целта за защита на животните при транспортиране и да не надхвърлят необходимото за нейното постигане.

57 В това отношение е нужно по-специално да се провери дали въпросните стандарти не надхвърлят необходимото за постигането на целта да се гарантира хуманното отношение към животните при транспортиране, изразена с изискванията на Регламент № 1/2005, съгласно които, от една страна, всички прасета трябва да могат да стоят прави в естественото си положение и от друга, във вътрешността на отделението и на всяко ниво трябва да има достатъчно пространство, за да се осигури подходяща вентилация над главите на животните, когато те са прави в естественото си положение, без по никакъв начин да се възпрепятстват техните естествени движения.

58 В допълнение, трябва да се провери и дали тези стандарти не водят до допълнителни разходи или до технически трудности, които да поставят в по-неблагоприятно положение или производителите от държавата членка, приела стандартите, или производителите от други държави членки, които желаят да изнасят стоките си за или през първата държава членка (вж. по аналогия Решение по дело Danske Svineproducenter, посочено по-горе, точка 45).

59 Доколкото в представената преписка липсват данни, които Съдът да прецени, запитващата юрисдикция трябва да извърши необходимите в това отношение проверки, като отчита признатите като цяло критерии, при спазване на Регламент № 1/2005, от държавите членки, различни от държавата, от която изхождат тези стандарти.

60 На този етап обаче е уместно да се отбележи, че стандарти във връзка с минималната вътрешна височина на отделенията за пътуване с продължителност над осем часа като изложените в преходните разпоредби на член 36, параграф 4 от Указ № 1729/2006 не могат да се считат за пропорционални, тъй като в рамките на общия правен режим същата държава членка е приела и по-малко строги стандарти като посочените в член 9, параграф 1 от цитирания указ.

Проверка на животните по време на пътуване

61 Съгласно член 9, параграф 5 от Указ № 1729/2006 пътните превозни средства, използвани за транспортиране на свине с тегло над 40 kg при пътувания с продължителност над осем часа, трябва да са проектирани така, че във всеки момент на всяко ниво да бъде осигурена височина за извършване на проверка поне 140 cm.

62 В това отношение член 3, втора алинея, буква е) от Регламент № 1/2005 във връзка с глава II, точка 1.1, буква е) от приложение I към него предвижда, че превозните средства за транспортиране на животни трябва да са проектирани така, че да е възможен достъпът до животните, за да се проверяват редовно условията за хуманното отношение към тях. Налага се изводът, че за разлика от режима, предвиден с Директива 91/628 и с Регламент № 411/98, разпоредбите на Регламент № 1/2005 относно проверката на животните при транспортиране се прилагат спрямо всички превозни средства, независимо каква е продължителността на пътуването.

63 Следователно националната мярка, която въвежда особени изисквания в тази област, приложими само за пътуванията с продължителност над осем часа, противоречи на цитираните разпоредби на Регламент № 1/2005, понеже при всяко пътуване трябва да е осигурен достъп до животните, за да се проверяват редовно условията за хуманното отношение към тях.

64 Нещо повече, необходимо е да се добави, както следва mutatis mutandis от точки 54—59 от настоящото решение, че задължителните стойности, с които се определя минимална височина за извършване на проверка, така че да е възможен подобен достъп, трябва да са съобразени с целите на Регламент № 1/2005 и да са пропорционални на тези цели.

Разполагаема площ на животно

65 Съгласно приложение 2, раздел D, точки 1 и 2 от Указ № 1729/2006, при автомобилния транспорт на свине животните трябва да имат минимално пространство, зависещо от тяхното тегло, като за свинете с тегло 100 kg то е 0,42 m^2, когато продължителността на пътуването е под осем часа, и 0,50 m^2 — при пътувания с по-голяма продължителност.

66 Този аспект на транспорта на живи животни е уреден с член 3, втора алинея, буква ж) от Регламент № 1/2005, съгласно който „достатъчна площ на пода […] [е предвидена] за животните, като се държи сметка за техния размер и предвижданото пътуване“. Що се отнася в частност до свинете, в приложение I, глава VII, раздел Г от Регламента се уточнява, че за да могат същите да си лягат и да стоят прави в своето естествено положение, „гъстотата на натоварване за свинете с тегло от около 100 kg не трябва да превишава 235 kg/m^2“ и посочената повърхностна площ, квалифицирана като минимална, може да бъде увеличена с 20 %, в зависимост по-конкретно от продължителността на пътуването. За животните с тегло 100 kg тези стойности са съответно разполагаема площ от 0,42 m^2 и от 0,50 m^2.

67 Ето защо следва да се приеме за установено, че задължителни стойности във връзка с максималната гъстота на натоварване като изложените в приложение 2, точки 1 и 2 от Указ № 1729/2006 отговарят на минималните и максималните стандарти, предвидени с Регламент № 1/2005 (вж. по аналогия Решение по дело Danske Svineproducenter, посочено по-горе, точка 50).

68 Предвид гореизложените съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че Регламент № 1/2005 трябва да се тълкува в смисъл, че:

— този регламент допуска възможността държава членка да приеме стандарти, приложими за автомобилния транспорт на свине, които с оглед увеличаване на правната сигурност уточняват — при спазване на целта за осигуряване на хуманното отношение към животните и без да се въвеждат прекалено високи критерии в това отношение — предвидените в споменатия регламент изисквания във връзка с минималната вътрешна височина на отделенията за животните, при условие че посочените стандарти не водят до допълнителни разходи или до технически трудности, които да поставят в по-неблагоприятно положение или производителите от държавата членка, приела стандартите, или производителите от други държави членки, които желаят да изнасят стоките си за или през първата държава членка — обстоятелства, които запитващата юрисдикция следва да провери; стандарти като изложените в преходните разпоредби на член 36, параграф 4 от Указ № 1729/2006 обаче не могат да се считат за пропорционални, тъй като в рамките на общия правен режим същата държава членка е приела по-малко строги стандарти, като посочените в член 9, параграф 1 от цитирания указ;

— този регламент не допуска възможността държава членка да приеме стандарти, приложими за автомобилния транспорт на свине, които уточняват предвидените от споменатия регламент изисквания във връзка с достъпа до животните, за да се проверяват редовно условията за хуманното отношение към тях, и които се отнасят само до пътуванията с продължителност над осем часа;

— този регламент допуска възможността държава членка да приеме стандарти, съгласно които при автомобилния транспорт на свине животните трябва да имат минимално пространство, зависещо от тяхното тегло, като за животните с тегло 100 kg то е 0,42 m^2, когато продължителността на пътуването е под осем часа, и 0,50 m^2 — при пътувания с по-голяма продължителност.

По съдебните разноски

69 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 година относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97 трябва да се тълкува в смисъл, че:

— **този регламент допуска възможността държава членка да приеме стандарти, приложими за автомобилния транспорт на свине, които с оглед увеличаване на правната сигурност уточняват — при спазване на целта за осигуряване на хуманното отношение към животните и без да се въвеждат прекалено високи критерии в това отношение — предвидените в споменатия регламент изисквания във връзка с минималната вътрешна**

височина на отделенията за животните, при условие че посочените стандарти не водят до допълнителни разходи или до технически трудности, които да поставят в по-неблагоприятно положение или производителите от държавата членка, приела стандартите, или производителите от други държави членки, които желаят да изнасят стоките си за или през първата държава членка — обстоятелства, които запитващата юрисдикция следва да провери; стандарти като изложените в преходните разпоредби на член 36, параграф 4 от Указ № 1729 от 21 декември 2006 година за защитата на животните по време на транспортиране обаче не могат да се считат за пропорционални, тъй като в рамките на общия правен режим същата държава членка е приела по-малко строги стандарти, като посочените в член 9, параграф 1 от цитирания указ;

— **този регламент не допуска възможността държава членка да приеме стандарти, приложими за автомобилния транспорт на свине, които уточняват предвидените от споменатия регламент изисквания във връзка с достъпа до животните, за да се проверяват редовно условията за хуманното отношение към тях, и които се отнасят само до пътуванията с продължителност над осем часа;**

— **този регламент допуска възможността държава членка да приеме стандарти, съгласно които при автомобилния транспорт на свине животните трябва да имат минимално пространство, зависещо от тяхното тегло, като за животните с тегло 100 kg то е 0,42 m^2, когато продължителността на пътуването е под осем часа, и 0,50 m^2 — при пътувания с по-голяма продължителност.**

Подписи